

Den høitærede Minister anførte ved Forelæggelsen af Loven, at vi have en Kassebeholdning af 2,300,000 Rd.; jeg vil gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at der med de Kassebeholdninger, som findes omkring i Landet, kunde udrettes et ikke ringe Gode, naar Regjeringen vilde anbefale sine Kasseoppebørselsbetjente at imødekomme de Private, som kunde ønske at gjøre en Omsætning med vedkommende kongelige Embedsmænd. Det er mig bekendt, at der i tidligere Dage paa mange Steder var det Arrangement med Amtstuerne, at Kjøbmændene paa de Steder, hvor Amtstuerne findes, fik Penge der mod at indbetale dem i Statskassen — jeg forudsætter bestandigt, at det skeer paa en Maade, hvorved ingen Risiko for Statskassen kan finde Sted. For Diebliffet sendes alle offentlige Penge til Kjøbenhavn og vende saa tilbage til Landet. Regjeringen vilde ved at træffe et Arrangement som det nævnte være istand til at tjene Rente og de Private til at spare Porto og faae Penge paa en Tid, hvor de skulde bruge dem, og der indtræffer jo næsten hvert Aar meget vanskelige Omstændigheder, som end mere besværliggjøre den allerede høist besværlige Transport, som finder Sted her i Landet. Til disse faa Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Grundtvig: Jeg pleier jo af meget gode Grunde ikke at tage Ordet i Finantsankligger, og det er da heller ikke noget Saadant, jeg har bedet om Ordet for at omtale, men det er angaaende et Lovgivningsspørgsmaal og et egentligt Principspørgsmaal i Henseende til vore særlige Finaniser, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) valte og som den høitærede Minister erklærede sig over. Jeg maa da først erindre, at det noget forundrede mig, at en Rigsdagsmand her drog i Tvivl, hvad Ministeren indrømmede, nemlig, at efter § 4 i Loven om Grundlovens Indskrænkning var det udtrykkeligt givet, at den Deel af de særlige Udgifter, som for Kongerigets Vedkommende overstige de fælles Indtægter, skal kaldes og regnes for at høre til Kongerigets særlige Udgifter, hvoraf nødvendigviis følger, at

de ligesaavel som de andre særlige Udgifter blive Gjenstand for Bevilling af Rigsdagen. Det har vistnok heller ikke været den ærede Rigsdagsmands Tanke at ville bestride dette, men kun, hvad der vistnok ogsaa er ganske rigtigt, at ville forhindre, at Rigsdagen forud skulde bevilge en Sum som Bidrag til det muligviis Manglende i Fælleskassen og derved ligesom give Fællesregjeringen og Rigsraadet en Fuldmagt til at bevilge en tilsvarende Sum for det hele Monarchie. Dette synes mig imidlertid ikke at kunne føre til at gjøre nogen Indsigelse mod den anden Deel af Finantslovudkastets § 6, hvor der i det Hele er optaget noget Bist som Tilskud til Fællesudgifterne, men det maatte føre til, at der, naar Talen er om at vedtage denne Finantslov, da ikke bliver gaaet ind paa at bevilge en saadan Sum som den anførte, der derved altsaa maatte ansees for at være afgivet til Fællesudgifterne. Det vil uden tvivl være Thinget klart, at det er en ikke uvigtig Sag, hvorom der her er Spørgsmaal, thi det dreier sig om at afgjøre, hvad Kraft der skal være i de Ord i § 4, som siger, at naar det er bestemt, hvilken Andeel der af det, hvormed Fællesudgifterne overstige Indtægterne, skal falde paa Kongeriget, da skal dette uden videre forlods kunne tages af Kongerigets særlige Indtægter. Det er derfor et meget stort og vigtigt Spørgsmaal for Kongeriget, om denne Udgift i første Række skal være bevilget af Rigsdagen eller ei.

Tscherning: Da jeg sidst havde Ordet, gjorde jeg det ærede Thing opmærksom paa, at jeg ikke havde sluttet og vilde forsatte det Begyndte, men at jeg vilde give Anledning til at behandle en Materie, som nu er bleven omtalt. Jeg troer, at der nu, efter den Maade, hvor paa den er bleven omtalt fra de forskjellige Sider, og efter den Maade, hvorpaa Ministeren har udtalt sig derom, ikke nu er meget mere at gjøre ved denne Sag ved første Behandling, og ved 2den Behandling vil den jo komme under moden Overveelse.

Hvad Stempelpapiret angaaer, da skal jeg kun gjøre et Par Bemærkninger for at blive rigtig forstaaet. Det forekommer mig, som om Ministeren troede, at jeg meente, at det Papir,